

Na osnovu članova 19. i 21. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Sanja Pavlović, Nadežda Budimović, Olivera Milošević, Jelka Jovanović, Jelena Petković, Filip Švarn, Rodoljub Šabić, Ana Martinoli, Milena Vasić i Zlatko Čobović, na sednici održanoj 25. 6. 2026. godine, jednoglasno donosi

ODLUKU

Tekstom „OVO JE OSUMNJIČENI ZA UBISTVO ŽIVKA BAKIĆA: Bivši policajac povezivan sa vračarcima! Pucao mu u noge da ne beži, a onda ga OVERIO IZ BLIZINE”, objavljenim 28. februara 2026. godine, portal „Kurir.rs“

1.prekršio je tačku 5 Poglavlja III (Odgovornost novinara) Kodeksa novinara i novinarki Srbije, po kojoj su novinari/novinarke dužni/dužne da poštuju pravo pretpostavke nevinosti i ne smeju nikoga proglasiti krivim do izricanja pravosnažne sudske presude,

2.prekršio je i tačku 1 Poglavlja VI (Poštovanje privatnosti) o obavezi novinara/novinarki da poštuju privatnost ljudi o kojima pišu.

Nalaže se portalu „Kurir.rs” da odluku objavi u roku od pet dana od dana dostavljanja odluke.

Odluka Komisije biće objavljena na sajtu Saveta za štampu (www.savetzastampu.rs) i dostupna javnosti.

OBRAZLOŽENJE

Tanja i Jovo Savić podneli su, uz saglasnost svog sina Radomira, žalbu Savetu za štampu, navodeći da su mu tekstom povređena osnovna ljudska prava, kao i da je prekršeno više tačaka Kodeksa iz poglavlja Istinitost izveštavanja, Odgovornost novinara i Poštovanje privatnosti. U žalbi su, između ostalog, naveli da je portal, objavljivanjem informacije da je Radomir Savić izvršio teško ubistvo, te objavljivanjem načina na koji je delo izvršeno, već doneo „presudu” - da je on neposredni izvršilac i tako stvorili lažnu sliku u javnosti, budući da je za izvršenje navedenog krivičnog dela dve nedelje pre objavljivanja ovog teksta, uhapšeno drugo lice, o čemu je medij takođe izvestio. „Radomir Savić nije osumnjičen za neposredno izvršenje navedenog krivičnog dela, što dalje znači da je pogrešno kvalifikovali delo za koje je osumnjičen, pa zatim i detaljno opisano delo za koje se ne sumnjiči, kao da ga je on neposredno izvršio”, čime je prekršena tačka koja propisuje obavezu tačnog i nepristrasnog izveštavanja, kao i pravo na pretpostavku nevinosti, dok mu je pravo na privatnost povređeno objavljivanjem njegove slike i imena. Istakli su i da je, objavljivanjem imena i slike koja nije blurovana, a pri tome pogrešnom kvalifikacijom dela za koje je osumnjičen, zatim lažnim povezivanjem sa kriminalnim grupama/klanovima, Radomiru Saviću stavljena metu na čelo, što ugrožava ne samo njegovu čast nego, još bitnije, njegovu

bezbednost, a samim tim i bezbednost njegove porodice, koja trpi veliki pritisak. Uz žalbu je dostavljen i demanti koji je poslat redakciji, a koji nije objavljen.

U odgovoru na žalbu advokat redakcije „Kurir.rs” je naveo da su svi navodi iz žalbe neosnovani, te da je autor teksta u svemu postupao u skladu sa odredbama Kodeksa i Zakona o javnom informisanju i medijima. Naglasio je da podnosilac žalbe suštinski ne spori činjenice koje su objavljene u spornom tekstu - da je Radomir Savić priveden i da mu je određeno zadržavanje od 48 časova, da se protiv njega vodi postupak zbog sumnje da je učestvovao u ubistvu Živka Bakića, kao i da je bivši pripadnik policije. „Suprotno žalbenim navodima, ‘Kurir’ nije ‘doneo presudu’, niti označio Radomira Savića izvršiocem krivičnog dela, već je potpuno jasno i na više mesta navedeno da se sumnjiči za učestvovanje u ubistvu, odnosno da krivična odgovornost nije utvrđena. Kad je reč o pogrešnoj kvalifikaciji dela, tekst je zasnovan na zvaničnom saopštenju MUP-a, a, uprkos jasnim označavanjem tužioca kao neposrednog izvršioca teškog ubistva od strane MUP-a, sporni tekst ne sadrži tvrdnju o bilo kojim konkretnim radnjama koje se u postupku koji vode nadležni organi pripisuju Radomiru Saviću. „Tekst je objavljen shodno obavezi novinara da javnost izveste o događajima od interesa, odnosno u konkretnom slučaju o sumnjama da je bivši pripadnik policije uhapšen zbog sumnje da je učestvovao u izvršenju krivičnog dela teško ubistvo - sve shodno članu 1 poglavlja I Kodeksa. Ovakva tema je od par excellence interesa za javnost i mediji su dužni da javnost o svojim saznanjima obaveste, pri čemu je jasno navedeno da objavljene informacije u određenom delu predstavljaju tvrdnje izvora koji su konsultovani - sve shodno članu 2 poglavlja I Kodeksa. Ime i prezime i fotografija Radomira Savića objavljeni su u svemu u skladu sa pravom javnosti da zna i dužnošću novinara da javnost informiše, kao i u skladu sa članom 1 tačka c) glave VI Kodeksa. 6)”, navedeno je, između ostalog, u odgovoru na žalbu. Advokat je istakao i da je zahtev za objavu demantija manjkav iz više razloga. Iz samog zahteva nije bilo moguće utvrditi ni da li su Jovo Savić i Tanja Savić u bilo kakvim odnosima sa Radomirom Savićem. Osim toga, njime nisu osporene bilo koje činjenice, već samo predstavlja kritiku rada medija kome je zahtev podnet.

Članovi Komisije za žalbe su zaključili da „Kurir” već u naslovu (uporkos tome što najpre piše da je reč o osumnjičenom) tvrdi da je Živku Bakiću „pucao u noge da ne beži, a onda ga overio iz blizine”. Iako se u tekstu, u skladu sa Kodeksom, navodi da je reč o osumnjičenom, da je uhapšen zbog sumnje da je počinio krivično delo, kao i da je reč o nezvaničnim informacijama iz istrage, naslovom se čitaocima sugeriše da je Savić zaista ubio Bakića. Razlika koja je napravljena u tekstu između opisa ubistva i onoga što se osumnjičenom stavlja na teret u naslovu ne postoji, pa je time, po oceni, Komisije, podnosiocu žalbe prekršeno prava na pretpostavku nevinosti.

Po Kodeksu novinara i novinarki Srbije, mediji su dužni da poštuju pravo pretpostavke nevinosti i da štite privatnost i identitet osumnjičenih ili počinitelaca, čak i u slučaju priznanja krivice, osim u slučajevima gde preovlađuje javni interes. Komisija veruje da su novinari i urednici morali da imaju u vidu i mogućnost lažnih optužbi, i posebno ukazuje da novinari i

urednici moraju voditi računa i o posledicama koje osoba označena kao krivac može imati, budući da joj to može ugroziti i pravo na pravično suđenje.

Takođe, po oceni Komisije, portal je prekršio i pravo na privatnost žalitelja, objavljujući njegovo ime i fotografiju, kao i detalje o tome gde živi i čime se bavi. Kako Savić nije aktivni policajac, nije bilo pojačanog interesa javnosti da zna identitet osumnjičenog. Kodeks novinara i novinarki Srbije propisuje obavezu poštovanja privatnosti ljudi o kojima se piše, a precizirano je i da prilikom izveštavanja o nesrećama i krivičnim delima nije dozvoljeno objavljivanje imena i fotografija žrtava ili počinitelja koje ih jasno identifikuju. Po Kodeksu, čak i ukoliko nadležni državni organi objave podatke koji spadaju u domen privatnosti počinitelja ili žrtava, mediji tu informaciju ne smeju da prenose, jer greška ili loša komunikacijska praksa državnih organa ne podrazumeva dozvolu za kršenje Kodeksa novinara i novinarki Srbije.

Komisija je posebno uzela u obzir da je fotografija osumnjičenog preuzeta sa društvene mreže i da to nije urađeno u skladu Kodeksom novinara Srbije. Kodeks propisuje da je privatne podatke i zapise, uključujući i privatne fotografije, video i druge zapise objavljene na društvenoj mreži ili drugoj platformi, moguće objavljivati samo uz prethodnu saglasnost te osobe ili njenih zastupnika, osim u slučajevima kada javni interes preteže nad pravom na privatnost ili kada ih je ta osoba namenila javnosti. U ovom slučaju, po oceni Komisije, nije ispunjen ni jedan od navedenih uslova za objavljivanje fotografije. Javni interes bi možda postojao da se za osumnjičenim traga, ali pošto je već uhapšen, nema nikakvog razloga da javnost zna kako on izgleda.

Kad je reč o navodima žalioca da je prekršena i tačka 1 poglavlja Istinitost izveštavanja, Komisija nije utvrdila da je izveštavano netačno, nepristrasno i nepotpuno. Istina je da su mediji prethodno objavljivali da je neko drugi uhapšen za to ubistvo (sada se uglavnom navodi da je on pomagač), ali je očigledno su tekstovi napisani na osnovu saopštenja MUP-a. Komisija ne može, niti je to u njenoj nadležnosti, da preispituje tačnost saopštenja nadležnih organa, niti da utvrđuje ispravnost kvalifikacija krivičnih dela.

Što se tiče odgovora na tekst koji su poslali Savićevi roditelji i advokat, Komisija je saglasna sa ocenom redakcije da dopis nema formu demantija. Njime se ne osporavaju činjenice, pa redakcija nije imala obavezu da ga objavi, mada je mogla da ih obavesti o razlozima za neobjavljivanje.

Beograd, 25. 6. 2026.

Predsedavajuća

Nadežda Budimović